

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015, declarat de avocatul Gușan Vasile în numele inculpatului

Ursul Spartac Iurii, născut la 06 iulie 1990,
domiciliat în mun.Chișinău, bd.Mircea cel Bătrîn
28/1, ap.50.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 26.09.2014 - 17.12.2014,
2. Instanța de apel: 02.02.2015 - 29.04.2015,
3. Instanța de recurs: 16.07.2015 - 07.10.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 17 decembrie 2014, Ursul Spartac a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă, în baza art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 2 ani.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 2 ani.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 2 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Ursul Spartac, la 09 aprilie 2010, aproximativ la ora 22.30, aflîndu-se pe bd.Moscovei 14, mun.Chișinău, împreună cu alte persoane, în privința cărora au fost pronunțate sentințe de condamnare, cît și de aplicare a măsurilor cu caracter medical, s-au apropiat de partea vătămată Casian Sergiu, care era împreună cu Carauș Eugen, cu care au inițiat o discuție referitor la faptul dacă ultimii au asupra lor bani sau telefoane mobile. Ulterior, Ursul Spartac și persoanele în privința cărora a fost pronunțată sentința de condamnare, prin influență psihică și amenințare directă de aplicare a violenței fizice, i-au determinat pe aceștia să le transmită banii și telefoanele mobile, depozitîndu-1 pe Casian Sergiu de banii care-i avea la el în sumă de 7 lei și de telefonul mobil de model „Sony Ericson S 500” cu nr.352972021203744, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă de 3247 lei.

Tot el, la 04 martie 2010, aproximativ la ora 04.00, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce partea vătămată Smirnov Leonid se deplasa la domiciliu, în apropierea blocului locativ amplasat pe str.P.Zadnipru 14, mun.Chișinău, s-a apropiat din spate și i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, din cauza căreia acesta și-a pierdut cunoștința cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.797/D din 16.04.2010, vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, după care i-a sustras telefonul mobil de model „Nokia 5130”, cu IMEI 356053033254879 la prețul de 1500 lei,

în care se afla cartela SIM 079799883 la prețul de 520 lei, cauzându-i părții vătămate o daună material considerabilă, în sumă de 1550 lei.

Tot el, la 16 aprilie 2010, aproximativ la ora 19.00, aflându-se în fața blocului locativ din str.A.Russo 63/2, mun.Chișinău, amenințându-l pe cet.Roșca Dumitru cu violența nepericuloasă pentru viață și sănătate, în mod deschis a sustras din portmoneul acestuia, bani în sumă de 260 lei și 400 euro, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 8587,84 lei.

Tot el, la 14 martie 2010, aproximativ la ora 19.00, împreună cu o persoană în privința căruia materialele au fost disjuse în procedură separată, aflându-se în apropierea blocului locativ din bd.Mircea cel Bătrîn 28/1, mun.Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, a dobândit de la cet.Ghenea Ion telefonul mobil de model "Nokia 5130", cu IMEI 355232030447296, la prețul de 1111 lei, în care se afla cartela SIM 068562404, la prețul de 50 lei, după ce a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 1161 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Serbușco în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului, cu suspendarea executării ei pe termen de probă, invocând că pedeapsa stabilită acestuia este una prea aspră în coraport cu faptele comise, deoarece acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise; prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele atenuante.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului V.Serbușco în numele inculpatului.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui S.Ursul în săvârșirea infracțiunilor imputate.

La fel, instanța a conchis că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului S.Ursul, a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a menționat că infracțiunile în care este învinuit inculpatul, în conformitate cu art.16 Cod penal, se califică ca infracțiuni grave, mai mult ca atât în privința acestuia nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante, dînsul deși a recunoscut vina, a refuzat să fie audiat, că anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise și nu a stat pe calea corijării, prin urmare nu s-au stabilit careva temeuri în vederea aplicării unei pedepse mai blânde, astfel că prima instanță corect a stabilit că corijarea și reeducarea inculpatului poate avea loc numai cu izolarea lui de societate.

5. Împotriva hotărârii menționate a declarat recurs ordinar avocatul V.Gușan în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea art.79 Cod penal și suspendarea ei condiționată pe un termen de probă, în temeiul art.90 Cod penal, pe motiv că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele comise, circumstanțe care permit atragerea lui la răspunderea neprivativă de libertate; instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, astfel că pripit a ajuns la concluzia aplicării față de inculpat a pedepsei închisorii, neargumentînd în sensul dat hotărârea adoptată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a

solicitat declararea recursului inadmisibil, fiind neîntemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul a invocat ca temeuri de casare a hotărîrii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii judecătorești.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui S.Ursul în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) și art.190 alin.(2), lit.b), c) Cod penal și, critică hotărîrea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa închisorii, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultînd textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul reține că ambele instanțe au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

La fel, prima instanță, reieșind din faptul că în cauză nu au fost stabilite circumstanțe excepționale, corect a concluzionat că este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii de 7 ani, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanțele de fond nu și-au argumentat soluția în partea nestabilirii pedepsei penale cu aplicarea art.79 Cod penal și suspendarea executării ei condiționate pe termen de probă, este neîntemeiată, iar concluziile instanțelor de fond corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei.

Colegiul remarcă că circumstanțele indicate în recurs de către avocat - că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, nu pot fi reținute ca circumstanțe excepționale, cum susține recurentul, deoarece, potrivit art.76 Cod penal, acestea se referă la circumstanțele care atenuază răspunderea penală și care au fost luate în considerație de către instanță la stabilirea pedepsei.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, fiind echitabilă faptelor comise.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent în prezentul recurs au fost anterior invocate în apel de către partea apărării, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărîrile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii judecătorești, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul V.Gușan în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gușan Vasile în numele inculpatului Ursul Spartac, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 28 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu